

— тѣ се риятъ въ нечистотиѣ. Замърсяватъ ржце, дрехи и храна. Чудно ли е, че почти всички деца, особно въ селата, иматъ глисти и др. паразити? Чудно ли е, че диарии, кръводрисъ, тифусъ и др. коремни заболявания сж постоянни въ нашитѣ селища и жертвитѣ имъ сж неспирни?

Подирете и водата за пиене. Въ много наши селища тя е недостатъчна. Пастри се отъ разливане. Едва се използва за пиене, за готвене, за изплакване на сѣдове. Въ селата рѣдко се миятъ, още по-рѣдко, а често и съвсемъ не се къпятъ. Въ кое село има баня? Ами че бани нѣма и въ градоветѣ ни. А дето ги има — едва се поддържатъ. Нашето селско и градско население не чувствува нужда отъ къпане. За чудене ли е тогава, че кожитѣ болести и ранното състаряване у нашето население сж тъй много разпространени, че сж нѣща обикновени?

Въ кое село имаме здраво и достатъчно водоснабдяване? Дето има бунари — тѣ се крайно замърсяватъ. Отъ тѣхъ всѣки черпи вода съ свой сѣдъ. Открити сж. Наоколо сж потънали въ тиня. Отдалечени сж отъ жилищата. Повечето сж махаленски. И носенето вода става трудно. Затуй тя се пести. Харчи се само за най-необходимѣ нужди — за пиене и готвене.

Сжщо и чешмитѣ. Тѣ не сж оздравени. Размѣтватъ се при дѣждъ. Въ тѣхъ се втичатъ все-

възможни нечистотиѣ. Около тѣхъ се пере, мие, пои добитѣкъ.

А често имаме села и градове, дето се черпи вода за пиене и за домашни нужди направо отъ рѣкитѣ. А въ тия рѣки се втичатъ селищни пороѣ, втичатъ се нужници, хвърлятъ се боклуци, изливатъ се канали.

Да кръшнемъ около селището и по мегданитѣ. Навредѣ купиша гюбре и сметъ. Локви и хендеци. Кой дето иска може да копае, да взема прѣстъ, да наважда градини и бахчи. Кой дето иска може да направи локвище за грѣсти, за пловки, за добитѣкъ. И какво виждаме? Рѣдко има селище безъ комари, безъ блатна треска. Презъ най-работното време не може да се отървемъ отъ болести и несгоди. Каквото успѣе селянинѣтъ да припечели съ кървава потъ, пропи-лѣва го по врачки, баячки, по лѣкари и аптекари.

Да говоримъ ли за гостилници, бакалници, крѣчми, хлѣбарници, сладкарници и др.? Въ тѣхъ всичко, което се приготвява, което се продава, е изложено на замърсяване: прахъ, мухи, сметъ, мръсни ржце, мръсни сѣдове, нечисти прибори. Навредѣ плюене, хращене, секнене. Защо да се чудимъ на широкото разпространение на охтиката?

Ето, набързо нахвърлена, картината на нашето селище. То е тъмно, мръсно, негодно. То е леговище на болести и прилуки. Селото и градѣтъ у насъ сж свѣрталище на тъма, на заблуди, на